

Manželka podľa Písem.

Aká by mala byť manželka podľa Písem ? Medzi kresťanmi sú rôzne pohľady na túto tému. Od takých, ktoré sa nebezpečne približujú manželke Islamu, ktoré opisujú manželku ako podradnejšiu časť ľudstva a vôbec ženu všeobecne, až po také, ktoré berú manželstvo tzv. liberálne a to až do bodu, kedy táto Bohom daná ustanovizeň už dávno opustila akékoľvek biblické pravidlá a stala sa svetskejšou a takmer všetko slepo tolerujúcejšou ako samotné svetské manželstvá.

Kedy je ale manželka v manželstve podľa Písem ? Odpoveď je jednoduchá. Vtedy, keď je manželka v ňom, podľa Písem ! Mohli by sme sa zamerať na dva prístupy – prvý je ten, že začneme hľadať, kedy manželky nie sú podľa Písem. Keďže ale nie je mojím cieľom pri písaní tejto miništúdie zostarnúť, bude lepšie zvoliť prístup druhý. A to je hľadať biblické pravidlá, biblické posúdenia pre manželstvo a manželku v ňom. Čo o tejto téme hovorí Boh vo svojom slove ?

Nie je potreba rozoberať, či si majú manželia byť verní, to snáď nikto nepotrebuje hľadať, ale určite je treba pozrieť sa aspoň stručne na to, ako má kresťanské manželstvo vyzeráť a ako sa má kresťanská manželka správať – ak je skutočne kresťankou a patrí Kristovi.

Prvý verš ktorý uvediem, by sám o sebe hádam aj stačil, keby sme neboli takí, akí sme.

„Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha a že nie ste sami svoji ?“ 1 Kor 6, 19

Nebudem nikomu protirečiť, keď mi povie, že toto práve nie je verš o danej téme v Písmach. Ale daná pasáž hovorí o smilstve. A to už s manželstvom súvisí. Ale odhliadnuc od kontextu samotný verš hovorí ku každému veriacemu, ku každému znovuzrodenému kresťanovi. Ku každému. Už nie ste viac svoji. Nie ste viac sami svoji. Kto naozaj uveril, nemôže sa teda viac správať ako zo sveta. V Písme je o tomto množstvo jasných výziev. Ak tieto slová platia pre veriacich, potom samozrejme s dvojnásobnou platnosťou platia pre manželov. Ja sa chcem dnes zamerať na manželky.

„Muž nech preukazuje žene povinnú dobroprajnosť, podobne aj žena mužovi.“ 1 Kor 7, 3

Toto je známy verš, ktorý najmä samotné manželky istotne rady čítajú. Začína sa totiž povinnosťou muža. Keďže ale tieto riadky patria manželkám, je veľmi jednoduché porozumieť týmto slovám.

Žena má prejavovať mužovi dobroprajnosť – a to povinnú ! Musí sa teda nútiť, aby konala niečo, čím by sa Bohu zapáčila ? V nijakom prípade. Aj keď mnohí to takto mylne chápú ! Určite je možné súhlasiť, že v každom Božom diele je nutná dávka sebazaprenia. Ale tu ide o zapretie svojej hriešnej prirodzenosti, ktorá VŽDY skúša, ako sa Bohu vzoprieť. Táto povinnosť nevyplýva z ničoho iného, ako z vďaky Bohu za dar spásy, z vďaky Bohu za manžela, za možnosť rozumieť Písmam, z vďaky za nezaslúžený dar večného života ... Samotnú dobroprajnosť môžeme rozvinúť, na vľúdnosť, láskavý prístup, dopriať mu svoju pozornosť, byť trpezlivá s ním, a pre neho, dbať o neho, mať na neho svoj zreteľ. Je toto naozaj samozrejmosťou pre každú kresťanskú manželku ? Zaiste je toto povinnosť každého kresťana, ale tu sa píše o manželoch ! Ak žena nekoná takto, nekoná podľa Písem. Často je možné vidieť, ako rady sa manželky – a to kresťanské – sťažujú na svojich mužov, ako veľa im chýba, ako by chceli od nich to, alebo tamto, ako inak by sa mali správať, aby sa to im páčilo, mali by sa inak obliekať, česať ... Keby tieto ženy boli zakotvené v Písme a nie vo svojich predstavách a túžbach, ktoré väčšinou pochádzajú z od reality naďaleko odtrhnutých tzv. „romantických“ filmov, so zdieľaním na sociálnych sieťach, alebo z pokrivených predstáv ich priateľiek, kolegýň, či ich samých - čo by sme mohli zhrnúť do krátkej vety, že tieto predstavy pochádzajú z hriechu - nemohli by takto rozmýšľať. *„Tak podobne ženy, podriaďujúc sa vlastným mužom, aby jestli aj niektorí neveria slovu, boli získaní pobožným obcovaním žien bezo slova.“ 1 Pt 3, 1.* Tieto slová majú dve aplikácie. Okrem zjavnej, ktorá hovorí o získaní neveriaceho muža, takisto je tu ukázané, ako získať a udržať svojho „nedokonalého“ hoci veriaceho manžela. Tiché pobožné obcovanie. Teda zjavne nie sťažovanie sa na nedostatky manžela, zjavne nie je treba hľadať útechu vo vyzroptávaní sa niekomu (okrem Krista), alebo nebodaj hľadať útechu v niekom „dokonalejšom“. Nič sa tu nehovorí o hľadaní útechy v práci, v záľube, v nakupovaní a dokonca – NIČ sa tu nehovorí o hľadaní útechy !

Zjavne sa tu ani nehovorí o „prebratí iniciatívy“, teda že žena by sa mala postaviť ku kormidlu, aby

sa veci diali podľa jej predstáv. Takisto sa tu nič nehovorí o „vylepšení manžela“. Takéto niečo v celom Písme nenájdeme. Aký by mal byť prístup veriacej ženy – ale nakoniec každého znovuzrodeného kresťana ? Flp 2, 3 „*Nerobiac ničoho zo sváru, ani z márnej chvály, ale v pokore majte jedni druhých za vyšších od seba.*“

Určite by bolo treba najprv vyriešiť otázku, ako je to vlastne s postavením muža a ženy v Písmach v manželstve. Niečo nám už predošlý verš naznačil. Keď sa pozrieme do 1 Kor 11, 3 nachádzame tam presne tieto slová : „*Ale chcem, aby ste vedeli, že hlavou každého muža je Kristus, a hlavou ženy muž, a hlavou Krista Bôh.*“ A Ef 5, 23 : „*Lebo muž je hlavou ženy, jako aj Kristus je hlavou cirkvi . . .*“

Tieto texty sa zdajú byť také jasné, ako slnko v prostredí leta na bezoblačné poludnie ! Muž je hlavou ženy ! Čo to znamená ? Čo znamená, že hlavou muža je Kristus ? Znamená to, že muž je Kristovi podriadený – ale zároveň Mu je priateľom – Jn 15, 15, „*Už vám nehovorím viacej sluhovia, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Ale vás som nazval priateľmi, lebo všetko to, čo som počul od svojho otca, oznámil som vám.*“ Keď sme sa stali priateľmi Pána Ježiša, znamená to, že už nemá nad nami autoritu ? V nijakom prípade ! Práve naopak. Jn 15, 14 „*Vy ste mojimi priateľmi, ak činíte, čo vám prikazujem.*“ Ak je teda hlavou ženy muž a tu nám to Pán prirovnáva ku vzťahu Krista a Jeho cirkvi, potom má muž jednoznačne mať v manželstve autoritu. Nie je možné vyvodiť iný záver ako tento, ak len nechceme povedať, že Kristova autorita nad nami neplatí. Teda v tomto vzťahu medzi mužom a ženou ide o naozaj výnimočný prípad, kedy ide o rovné postavenie ale platí mužova autorita. A ak sa jej manželka protiví – samozrejme, pokiaľ ju muž nenavádza na neposlušnosť voči Bohu, teda na hriech, ale ak sa manželka autorite muža protiví a stavia sa mu na odpor, je to hriech.

Je toho viac a vec je závažnejšia. Majme skutočné pochopene Písom až ku koreňom tejto problematiky. Vyhňeme sa tak mnohým problémom a nedorozumeniam. 1 Kor 11, 8 -9 : „*Lebo muž nie je zo ženy, ale žena z muža. Lebo ani nie je muž stvorený pre ženu, ale žena pre muža.*“ Ako to teda je ? Žena bola stvorená z muža a pre muža. Text už ani nemôže byť jasnejší. A tento text priamo odkazuje na samotný pôvod človeka – do knihy Genezis v samotnom Stvorení. Gn 2, 18 : „*A Hospodin Bôh riekol : Nie je dobré byť človekovi samotnému, učiním mu pomoc, ktorá by bola jemu roveň.*“

Gn 2, 21 – 23 : „*A Hospodin Bôh dal, aby padol na Adama tvrdý spánok a usnul. A vzal jedno z jeho rebier a jeho miesto zavrel masom. A Hospodin Bôh vybudoval rebro, ktoré vzal z Adama, v ženu, a doviedol ju k Adamovi. Vtedy povedal Adam : Toto už teraz je kosť z mojich kostí a telo z môjho tela, táto sa bude volať muženou, lebo táto je vzatá z muža.*“ Boh tu jasne hovorí, ako sa veci majú. Ak máme s týmto problém – a to sa zďaleka netýka len žien, ale v dnešnej prevrátenej spoločnosti stále viac aj mužov a čoraz viac aj tých, čo sa nazývajú kresťanmi potom to nie je nič inšie, ako vzbura. Vzbura voči Bohu. Ef 4, 20 : „*Ale vy ste sa tak nenaučili Krista.*“ Veríš v Neho ? Čo je to za viera, keď sa Mu chceš iba vzpierať ?!

Ef 5, 23 „*Ženy, podriaďte sa vlastným mužom, ako Pánovi.*“ Ako Pánovi !

Ef 5, 24 „*Ale jako sa cirkev podriaďuje Kristovi, tak aj ženy vlastným mužom, vo všetkom.*“

Ef 5, 26 „*Vy mužovia milujte svoje ženy, jako aj Kristus miloval cirkev a vydal sám seba za ňu.*“ Pridávam sem aj tento verš, aby prípadný mužský čitateľ nedošiel k názoru, ktorý som

spomenul v úvode tejto miništúdie, ale aj aby žena ktorá číta, nezačala mať zlé pocity, ktoré by mohli viesť k úplne bludným myšlienkam, ktoré tieto texty neobsahujú. Ak ale Písma hovoria vo všetkom, samozrejme že platí „okrem hriechu“. No tu sa hovorí o veciach manželskej autority. Možno tu niekoho napadne známa otázka : „Kto je u vás hlavou rodiny ?“ V kresťanskej domácnosti takáto otázka nemá miesto. V takejto rodine, je podľa Božích pravidiel, hlavou rodiny muž.

To ale neznamená, že žena je len zbytočným článkom existujúcim vedľa muža a keby tam nebola, nič sa v podstate nedeje. To ani náhodou. Neznamená to ani to, že nemôže nič povedať, nič nemôže navrhnúť, nemôže mať svoj názor – lebo toto by tu akiste nejeden muž chcel vidieť a prípadne ešte viac nad to. Nie. Tieto slová hovoria o autorite muža nad rodinou. Muž musí mať doma rešpekt a je to on, kto ho najviac uplatňuje aj na deti. Žena a muž v manželstve tvoria jedno telo – Gn 2, 24

„Preto opustí muž svojho otca a svoju mat', a bude lnúť ku svojej žene, a budú jedno telo.“ - preto nepostupujú na vlastnú päsť, nejdú každý za svojimi predstavami a snami, nepresadzujú si svoje, na úkor toho druhého. Žena sa určite nestavia do vedúcej pozície. Takto sa to stalo v Raji a vieme aký bol dôsledok. Keď čítame tento verš – opustí otca a mamu. Kto dal mužovi otca a matku? Nie Boh? A neurobí to isté aj žena pre muža? Aká je toto veľká vec?!? A Boh sám vec ustanovil takto. A budú jedno. Ale to nie je len pojem v Písme. Jedno telo – tu ide o jednotu ako telesnú, tak i duchovnú. Manželia musia spolu ťahať za jeden povraz, a ten povraz nech sa skladá z tisíc nití, musí začínať vierou! Vierou v Krista, spolaľnutím sa na Neho, úprimnou dôverou v Neho. A znova napíšem, keď sú dvaja v jednote, nemôžu proti sebe bojovať. Nemôžu si chcieť žiť každý svoj život, mňa baví to a mňa zas tamto, nemôžu si sledovať svoje záujmy a druhého postaviť pred hotovú vec.

1 Kor 11, 7 - „žena je slávou mužovou.“ Keď čítame tieto slová, možno málokto a málokedy si uvedomí, ako idú ďalej. Žena je slávou mužovou. Vidíš to? Nepíše sa žena je hanbou mužovou, však? Dnešná spoločnosť ženu redukuje v lepšom prípade na pekný mužov prívesok a takto to žiaľ berú aj mnohí „kresťania“. Veľký omyl. Obrovský omyl. To, že je žena mužovou slávou, znamená, že ho reprezentuje, všade kde príde. Ako pred ľuďmi – vrátane svojich detí, tak pre anjeli a tak aj pred Bohom. A tak sa musí aj správať! Nielen vtedy, keď ju muž vidí, keď je s ním, ale – a to predovšetkým – vo chvíľach odlúčenia. Vtedy sa ukáže veriaca žena. Vtedy ukáže, či naozaj patrí Kristovi a svojmu mužovi, ako autorite, ako priateľovi, ako tomu, koho miluje a kým je milovaná, ako Bohom pre ňu danému. Konáš takto?

1 Kor 11, 8-9 „Lebo muž nie je zo ženy, ale žena z muža, lebo ani nie je muž stvorený pre ženu, ale žena pre muža.“ Tento verš úmyselne uvádzam znova, pretože toto býva ťažká pilulka najmä pre dnešné ženy, a zvlášť keď sú mladé. Nenadväzuje to trochu na predošlý verš o mužovej sláve?

Samozrejme, veď je to jeho pokračovanie – isto to mnohých napadne. Nemala by žena, ak je stvorená pre muža - keď už muža dostane - konat' ako pre neho stvorená? Nemala by si uvedomiť, že Boh je v plnej kontrole a manžela ktorého má, jej vo svojom bezchybnom plánovaní pripravil už dávno pred založením sveta? Nemala by byť jej pozornosť hneď po Kristovi venovaná mužovi, pokiaľ neprídu deti, namiesto pozornosti na prácu, na svoje záujmy, na svoje zábavky? Pre koho bola stvorená? Pre seba? Ale ja by som chcela toto, toto by som chcela takto, mne sa páči toto . . . ach mne sa to tak páči. Tak by som to chcela! A takto by som toto a ešte aj tamto . . . A chcem to . . .! „A žena videla, že je strom dobrý na jedenie z neho, že je žiadosťou očiam a že je to prežiadúci strom, aby urobil človeka rozumným, tak tedy vzala z jeho ovocia . . .“ Gn 3, 6

Kol 3, 18 „Vy ženy podriad'ujte sa vlastným mužom ako sa sluší v Pánovi.“ Tu, hoci je to citácia z iného miesta, je jasné upresnenie – podriad'ujte sa mužom, ako sa sluší v Pánovi. Ako sa sluší v Pánovi. A ako sa sluší v Pánovi? Niet inej cesty, ako podľa Jeho slova! Nič ťažké, na čo treba vyštudovať dve vysoké školy. Žiadny rébus. Podľa Jeho slova. Nie podľa ľudských názorov tradícií, či špekulácií, alebo noriem kolektívu v ktorom práve som, či je to práca, záľuba, ulica . . . Nie podľa svojich túžob, žiadostí, nápadov, nálad ani snov, nie podľa filmov, ani časopisov. Nie podľa televíznych „poradcov“ a psychológov. Podľa Jeho slova! Tu je však podmienka. Slovo je treba poznať. Dennodenne byť so Slovom, mať ho na zreteli. A k tomu musí patriť modlitba. Inak príde pád. A keď sa žena nezúčastňuje zhromaždenia, z najrôznejších dôvodov a naozaj nevyvinie maximálne úsilie tam byť a načerpať zo živého kázania Božieho slova – čo rovnako platí aj pre mužov – problém nenechá na seba dlho čakať. Kontakt so spoluveriacimi – tam kde je taká možnosť - je jednou z dôležitých podmienok živej viery, kt. nám Boh ukladá. Tu nejde o nejaké stretávanie sa za účelom byť v spoločnosti, akoby pohotovo vedel povedať nejaký študovaný psychológ. Nie, toto nemá s tým nič spoločné. Tu ide o rast! Môžeme čítať na viacerých miestach v Biblii, o napomínaní sa navzájom, o vyučovaní staršími a takáto pasáž sa priamo nachádza v Tit 2, 4-5 kde je inštrukcia pre staršie ženy v zbere: „Aby učili mladé ženy rozumu, aby milovali svojich mužov, aby milovali svoje deti, aby boli rozumné, cudné, opatrujúce domácnosť, dobré, podriad'ujúce sa vlastným mužom, aby sa nerúhali slovu Božiemu.“ Toto nie sú dnes moc obľúbené slová. Lepšie sa počúva ako byť sama sebou, ako si budovať „kariéru“, ako byť nezávislá . . . nechcem vychovávať deti, nechcem sa zaujímať o rodinu, nechcem byť staromódna, nechcem,

nechcem, nechcem . . . poslúchať Boha ani náhodou . . .

1 Pt 3, 2 „*Tak podobne ženy, podriadujte sa vlastným mužom . . .*“ Toto je tak jasný výpočet, že je ťažko k nemu niečo dodať. Aby milovali svojich mužov. Ako? Aby im rýchlo bilo srdce každý deň? Aby boli stále v citovom ošiali? Aby sa riadili svojím srdcom – toto sa dnes tvrdí všade. Sme zaplavení reklamami, filmami „štúdiami“, reláciami, kde sa rozhlasuje naplno, ako veriť svojmu srdcu! Treba sa riadiť pocitmi. Ver svojmu srdcu! Tvoje srdce Ťa predsa neoklame! Počúvaj hlas svojho srdca . . . Jer 17, 9 : „*Srdce je klamlivé nad všetko a zradné je – kto sa v ňom vyzná?*“ Ako teda milovať muža? Zamerať sa na mužovu krásu? Na jeho „zlepšenie“? Je toto láska podľa Biblie? Láska v Biblii je opísaná úplne inak. Použijem dva príklady. Jn 3, 16 „*Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.*“ Flp 2, 8 : „*Stanúť sa poslušným až po smrť a to po smrť kríža.*“

Ak manželka nemiluje muža takýmto spôsobom (a muž manželku) – že uprednostní toho druhého pred sebou, ešte nedozrela ku skutočnej láske ani zďaleka. Pretože „*Láska zhovieva, je dobrotivá, láska nezávidí, láska sa nechľúbi, nenadáva sa, nechová sa nselušne, nehľadá svojho vlastného, nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé, neraduje sa neprávnosti, ale sa spolu raduje pravde, všetko znáša, všetko verí, všetkého s nadeje, všetko nesie trpezlivo. Láska nikdy neprestáva . . .*“ 1 Kor 13, 4-8 Často prichádza Satan – a to stále dookola už od čias Evy, aby ukázal žene niečo pekné a vzápätí jej našepká, že je to pekné, že to potrebuje, že pekné veci treba nosiť, že bude tak lepšia, krajšia, pôjde s dobou, že to tak má byť, že bude viac „sama sebou“, bude sa páčiť v práci, veď nesmie zaostávať a už vôbec nie nejakým spôsobom vytrčať a poukazuje pritom na všetky ženy naokolo, pričom akosi pomlčí, alebo zabudne dodať : **VEĎ JA SOM ICH VŠETKY NA TO NAVIEDOL**. Ja som ich takto hanebne OKLAMAL, že to potrebujú. Musia to mať !!! Inak by mohli zbadat', že ich život je márnosť ! Mohli by zbadat', že som ich dobehol, že som ich hnusne oklamal, že sú to úplne nepotrebné, márne zbytočnosti ! Mohli by začať rozmyšľať . . . a hľadať Boha ! Kúp si to, lebo nebudeš obľúbená v kolektíve, všetci sa tam obliekajú a pozri ako ! Smej sa, keď s Tebou očividne drzo flirtuje cudzí muž, hoci si vydatá, neodmietni ho tvrdo, to sa dnes nehodí ! To nerob ! Ba čo viac ! Dovoľ mu, aby bol s tebou, veď čo je na tom ? Akiste každý pozná tie nespočetné stroskotané manželstvá kde to všetko začalo vetou . . . „*Odprevadil ma domov po práci . . .*“ Namaľuj sa ! Lebo nie si dosť pekná taká, ako ťa Boh stvoril, nie, ja ťa urobím lepšou. Len choď ku tomu stromu, a natiahni ruku ! Vezmi to ovocie . . . vezmi to ovocie !!!!!

A čo na to Boh ?

1 Pt 3, 3 – 4 „*Ktorých ozdobou nech nie je vonkajšia ozdoba, ktorá záleží v zápletoch vlasov, vešani na seba zlata, alebo v obliekani sa do nádherného rúcha, ale skrytý srdca človek v neporušiteľnom krotkosti a tichosti ducha, čo je drahocenné pred Bohom.*“

Aká teda musí byť manželka podľa Božej vôle ?

Musí. Nie mala by. Musí poznať Písma. Veľa žien si myslí, že to, že im nie je dovolené vyučovať, ich zbavuje zodpovednosti za poznanie Písom. A sú celkom rady z takejto pozície, pretože je viac času na kabelky, nohavice a blúzky v obchodoch a na iné veci. Veď v zbore kazateľ povie čo treba, a zvyšok mi predsa má povedať muž ! Naozaj ? Veriaca žena musí poznať Písma, musí byť s nimi dennodenne v kontakte, pretože okrem toho, že bude prvou, ktorej sa dostane tej výsady učiť a viesť k poznaniu Boha svoje deti, sama sa vyhne pádom a obrovským sklamaniam v živote a samozrejme najhoršiemu scenáru – rozpadu manželstva a odpadnutiu od Krista. Ak žena, ale to nepochybne rovnakou mierou platí pre každého kresťana, začne zanedbávať čítanie Písom, vynechávať zhromaždenia, ak naozaj nemusí, čoskoro ustane aj jej modlitba a to je katastrofa predo dvermi. „*Buďte triezvi a bdejte, lebo váš protivník, diabol, obchádza jako revúci lev a hľadá, koho by zožral.*“ 1 Pt 5, 8

Myslíš, že on si dá prestávku ? Myslíš, že to nechá tak ? Myslíš si žalostne zle ak si toto myslíš.

Všimnime si. Buďte triezvi a bdejte ! Triezvi ! Tu sa nespomína alkohol. Viera kresťana nie je o vznášaní sa nad zemou, o úžasných zážitkoch, o extázach, o plači a vrieskaní na šialených zhromaždeniach . . . „*skrytý srdca človek*“ . . . „*buďte triezvi a bdejte*“ . . . (aby ste sa) „*obnovovali v duchu svojej mysle, a obliekli si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravdливosti svätosti a pravdy.*“ Ef 4, 23 – 24

„lebo váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral.“ 1 Pt 5, 8
Ako ďaleko je od teba ? Nie je katastrofa pred dvermi ? Nie je už príliš blízko chystajúc sa zožrat ťa ?

Ale nemusí sa to žiadnej veriacej žene stať, ak je pevne zakotvená v Písmach, bez ohľadu na to kde je, s kým pracuje, kto sa okolo nej o čo snaží, „lebo slovo Božie je živé a účinné, a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špičiek a spôsobné posúdiť myšlienky a mysle srdca.“ Hebr 4, 12

Vieme, že ženám nie je dovolené vyučovať v zboroch ani vyučovať vlastných mužov. Ale ako je to so synmi ? Kto viedol k viere Timoteja ?

„Od detinstva znáš sväté Písma, ktoré ťa môžu učiniť múdрым na spasenie skrze vieru v Kristovi Ježišovi.“ 2 Tim 3, 15 Kto teda Timoteja učil od „detinstva“ ?

„Keď sa rozpomínam na nepokryteckú vieru, ktorá je v tebe, a ktorá prebývala najprv v tvojej starej materi Loide i v tvojej matke Eunike . . .“ 2 Tim 1, 5

Aká je to zodpovednosť aj voči svojim budúcim deťom, ak sama žena nerastie v poznaní slova, vo viere ? Čo im odovzdá ? To, čo sama nevie ?

1 Tim 3, 11 „Tak podobne musia byť počestné aj ženy, , nie pomluvačné, triezve, verné vo všetkom.“ Triezva a VERNÁ vo všetkom. Takáto musí byť žena podľa Písem. Musí mať rešpekt

pred mužom kvôli bázni pred Bohom. Pred kým má mať veriaci žena strach ? Pred zamestnávateľom ? Pred názorom kolegov ? Pred časťou svojej rodiny ? Pred priateľmi ?

Nie pred Bohom ? Nie Boha by sa mala báť ? A kto je Bohom daná autorita na prvom mieste ?

Koho sa ty bojíš, čo čítaš tieto riadky ? Žalm 56, 12 : „Na Boha sa nadejem, nebudem sa báť, čo mi môže urobiť človek ?“

Ak nevkladáš svoju dôveru na Krista a nedržiš sa Jeho slova – boj sa Boha ako Sudcu. Ak tak činíš, boj sa Boha ako Otca . . .

Nemôžeš hľadiť na ženy zo sveta a akokoľvek, ani len trochu sa s nimi porovnávať. Písmo jasne o nich (ale aj o ich mužských súčasníkoch) varuje v proroctve o posledných časoch :

2 Tim 3, 6 „Lebo z tých sú tí, ktorí vnikajú do domov a zajímajú ženy, obťažované hromadou hriechov, vedené rozličnými žiadostami.“

„To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili jako aj ostatní pohania chodia, v márnosti svojej mysle, zatemnení v rozume súc odcudzení životu Božiemu pre nevedomosť, ktorá je v nich, pre zatvrdenie ich srdca, ktorí keď otupeli do bezcitnosti, oddali sa nestudatosti páchať každú nečistotu, nenásytnou žiadostou. Ale vy ste sa tak nenaučili Krista . . .“ Ef 4, 17 – 20

Tu máš odpovede, na otázky : „Ako to môžu ?? Ako to, že im je to jedno ? Ale pre teba, pre mňa, pre každého veriaceho platí :

„A preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí Pán.“ 2 Kor 6, 17

A preto vyjdí spomedzi nich a ODDEĽ SA. Áno. Nebudeš obľúbená, ale toto Ti Kristus nikdy nesľúbil. Nikdy. „Ak chce niekto prísť za mnou, nech zaprie sám seba a vezme svoj kríž a ide za mnou !“ Mt 16, 24 Je toto tvoj život ? Je Ježiš Ten, ku komu vzhliadaš ? Je každý jeden „tvoj“ deň

bez výnimky venovaný Jemu ? Je každý tvoj skutok poznačený tým, že Mu patríš ? Hľadáš príležitosť povedať o úžasnom dare, ktorý si ZADARMO a NEZASLÚŽENE dostala, aby ho mohli dostať aj iní ? Alebo kvôli „dobrým vzťahom“, kvôli falošnému pokoji zapieraš Krista všade kde prídeš ? Čo potom čakáš od Neho ? Čo čakáš ?

Patíš Kristovi, alebo svetu. Skúmaj sa ! Konaj pokánie !

Jn 15, 19 : „Keby ste boli zo sveta, svet by mal rád svoje vlastné, ale preto, že nie ste zo sveta, ale že som si ja vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.“

Ev preklad je ešte jasnejší : Jn 15, 19 : „Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho, ale že nie ste zo sveta, lež ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.“ Ak ťa svet miluje, je čas sa zastaviť. Je najvyšší čas ! Ak nikto o tebe nevie, že patíš Kristovi, či je to chyba ? Odlíšila si sa aspoň pár vetami ? Svojím konaním ? Trápi ťa niečí názor ? Si verná Bohu, PODĽA JEHO SLOVA, alebo ako sa to tebe páči ? Ako sa i to hodí . . . Ako je to naozaj ? Berieš manžela, ako ti ho dal Boh, alebo ako sa to tebe hodí ? Kto ti dal manžela ? Kto teba dal jemu ? Akú máš zodpovednosť ? ! ? Tu nejde o to, kto má väčšie ramená. Svet ti hovorí, máš slobodu robiť, čo sa tebe chce. Ale Boh ti

hovorí.

„Ja som ti dal svojho Syna, aby si mala večný život, ktorý si ty nezaslúžiš, ja som t'a učinil schopnou robiť všetko, čo si schopná urobiť, to ja som si t'a vybral, ja som t'a dal do krajiny v ktorej si vyrástla, ja som ti dal manžela, ja som ho pre teba vybral, ešte pred stvorením sveta a ja mám právo ustanoviť pravidlá, bez ohľadu na to, čo si tento zvrátený, špinavý a odporný neprestajne proti mne hrešiaci svet myslí !

Ja som Ten, ktorý je večný, z ktorého ruky je všetko ! VŠETKO ! A čo chcem od teba je, aby si ma oslavovala z vďaky svojim životom. Nie aby si konala proti mne.“

Koho sa bojíš ? Rozhodni sa.

Jn 14, 6 „*Ja som cesta, pravda a život a NIKTO nepríde k Otcovi, IBA cezo mňa.*“ Tvoj život je v ňom. Nie v poctivom prístupe k svetu. Je zlé, ak v manželstve začínajú rozpory, ale na pracovisku všetko prekvitá. To je presne naopak, akoby to malo byť. Tým netvrdím, že sa treba ľuďom okolia správať zle – to je v priamom rozpore s Písmom.

Rim 12, 18 : „*Ak je to možné, nakolko to závisí od vás, majte pokoj so všetkými ľuďmi.*“

Lenže to znamená že je tu HRANICA. A tú nesmieš prekročiť. Nech je to akokoľvek príťažlivý človek, nech je milý/á, nech je veselý/á to je úplne jedno. Dbaj o to, komu si uverila. Kto za Teba zomrel, a vzal TVOJ trest, keď si Ho ešte nenávidela.

Aká by mala teda byť žena podľa Biblie ? Odpoveď je, že by to mala byť žena, ktorá nehľadá veci tohto sveta, ktorá nehľadá to, čo ženy tohto sveta. Ale má to byť žena, ktorej srdce je upnuté na Boha, ktorý jej dal život, rodičov, muža, a svojho jediného Syna, toho ktorého najviac miloval, hoci si to vôbec nezaslúžila a mala by vždy pamätať na slová Dávida : „**VŽDY** si predstavujem Hospodina pred sebou, lebo je po mojej pravici, aby som sa nepohol.“ Žalm 16, 8 a zároveň si musí byť vedomá, že či si bude Hospodina predstavovať, alebo nebude, On je naozaj stále tu. Tento verš hovorí o tom - vždy budem pamätať, vždy budem myslieť na to, že Hospodin je tu a je nado všetkým. Lk 12, 31 „*Hľadajte kráľovstvo Božie, a to všetko vám bude pridané*“ Čo to znamená ? Mať neustále myseľ upretú na Krista. V mojej mysli pri každej činnosti musí byť On. Stále. Vtedy budem konať ako učeník. A všetko mi bude pridané ! Takáto žena, bude milovaná, bude schopná milovať, a bude skutočne ženou podľa Pána.

Ľuboš 10. 11. 2015.